Leder 02/09

BERGEN KOMMUNE SKAL, SOM DEN FØRSTE KOMMUNE i landet, gjennomføre en fullskalaundersøkelse blant alle utviklingshemmede tjenestemottagere. Det vil si ca 1100 personer. Se reportasjen annet sted i tidsskriftet.

Alle pårørende til dem som fremdeles bor i foreldrehjemmet får tilbud om å delta i en brukerrepresentantundersøkelse, og de som bor i bofellesskap eller selvstendige boliger er planlagt intervjuet. Det er selvfølgelig frivillig, og kommunen regner ikke med at alle ønsker å delta, men de håper på en stor svarprosent. Målet er å registrere den brukeropplevde kvaliteten på tjenestene, for i neste omgang å forbedre tjenestene der dette måtte være aktuelt. Å gjennomføre en slik undersøkelse er et stort økonomisk og faglig løft og det er prisverdig at Bergen kommune velger å gjøre dette

Men det har ikke manglet på dokumentasjon som peker på skjevheter i tilbudet til utviklingshemmede, rapporten «Vi vil, vi vil, men får vi det til?» publisert av Sosial – og Helsedirektoratet, «Utviklingshemmede og psykiske helsetjenester» publisert av NAKU, og nå sist «Levekårsundersøkelsen for personer med nedsatt funksjonsevne» utført av Statistisk Sentralbyrå på oppdrag fra Helsedirektoratet, viser alle store mangler i tilbud og levekår. Spørsmålet blir; hva gjør man med det?

Det har vist seg at det er enklere å undersøke enn å foreta seg noe. Etter at de ulike rapportene er blitt lagt fram har en bedt om tiltak og handlingsplaner, uten at det har skjedd noe særlig. Samarbeid mellom kommunene og spesialisthelsetjenesten er rapportert som det største problemet, og en samhandlingsreform er annonsert, men nå er også den skjøvet framover i tid.

I Bergen har 26 miljøterapeuter vært på 2 dagers seminar, for så langt som mulig, sikre objektivitetskrav i intervjusituasjonen. Seminaret fungerte også som et ledd i en generell kompetanseheving før de nå, og i framtiden, skal ut å intervjue utviklingshemmede som vil delta i slike brukerundersøkelser. Jeg tenker det er en fordel at kommunen bruker sine egne miljøterapeuter, dog ikke i egen bydel, i stede for å for eksempel bruke studenter til dette. Ikke minst fordi så mange internt i kommunen da vil være opptatt av undersøkelsen og nysgjerrig på resultatet. Det vil gjøre det vanskeligere for kommunen å ikke sette inn ressurser der en ser det svikter. En undersøkelse som dette vil gi legitimitet og troverdighet i faglige miljøer, men det forutsetter selvfølgelig at den blir fulgt opp. Har en sagt A så får en si B. •••

Sølvi